

Aktivita pre deti i dospelých

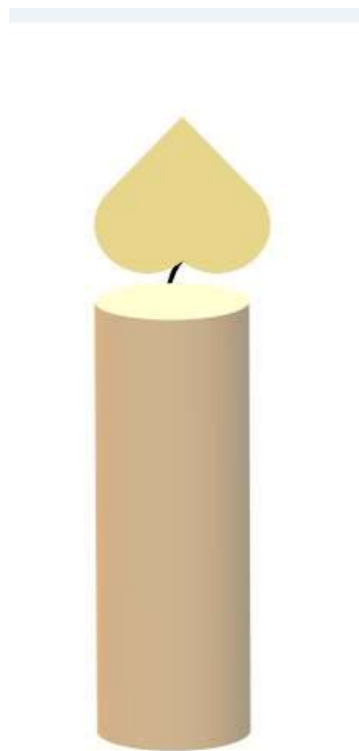
V noci žiari na nebi mesiac s kopou žmurkajúcich hviezd. Vo dne svieti na nebi kotúč obrovského hrejivého slnka.

My, keď zatvoríme oči – čo vidíme? Tmu? Či vidíme naším duchovným zrakom Svetlo Božej lásky?

Keď je v našich srdciach láska, tá Božia, tá nesebecká a obetavá, vidíme všetko jasne. Niekedy však stačí smietka prachu hriechu – hnev, podráždenosť, lakomstvo, netrpezlivosť, pýcha... a obklopí nás tma. Ľutujeme naše chyby. Ospravedlňujeme sa Bohu za svoje previnenia. Počúvame Jeho Slovo a prijímame Jeho Svetlo, aby sme nemuseli žiť ako nevidiaci. Žijeme podľa poznanej pravdy a neprestávame hľadať jej plnosť..

Ľutujeme zlé a konajme dobré skutky.

Ako tvorivú aktivitu Vám prinášame: Zoberte napr. rolku toaletného papiera alebo výkres, ktorý stočíte do trubičky, a na jeden jeho koniec nalepte plameň vystrihnutý z papiera. Vznikne Vám tak sviečka. Na jej „telo“ môžete každý deň napísať, menší nakresliť, dobré skutky, ktoré ste ten ktorý deň vykonali.

*Autor textu: Mgr. Mária Pauková; Ilustrácie: Mgr. Mária Pauková;
Technický redaktor: Mgr. Anna Záhradníková
Pre vlastnú potrebu vyrobila Starokatolícka cirkev na Slovensku, sekcia Biskupský seminár
Chrenovská 15, 949 01 Nitra*

Pôstníček

Je Vám niekedy niečo odpornejšie?

*Skúsme si teraz prečítať nasledujúci text
a zamyslieť sa nad ním.*

Evanjelium podľa Jána – Jn 9, 1-41

Ja som svetlo sveta, hovorí Pán; kto mňa nasleduje, bude mať svetlo života.

Šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci

Ako Ježiš šiel, videl človeka, ktorý bol od narodenia slepý. Jeho učeníci sa ho spýtali: „Rabbi, kto zhrešil – on, alebo jeho rodičia –, že sa narodil slepý?“

Ježiš odpovedal: „Nezhrešil ani on ani jeho rodičia, ale majú sa na ňom zjaviť Božie skutky. Musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň. Ide noc, keď nik nebude môcť pracovať. Kým som na svete, som svetlo sveta.“

Keď to povedal, napľul na zem, urobil zo sliny blato, blatom mu potrel oči a povedal mu: „Chod', umy sa v rybníku Siloe,“ čo v preklade znamená: Poslaný. On šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci.

Susedia a tí, čo ho predtým vídali žobrať, hovorili: „Nie je to ten, čo tu sedával a žobral?“

Jedni tvrdili: „Je to on.“ Iní zasa: „Nie je, len sa mu podobá.“ On vrazil: „Ja som to.“

Pýtali sa ho teda: „Ako to, že sa ti otvorili oči?“

On odpovedal: „Človek, ktorý sa volá Ježiš, urobil blato, potrel mi oči a povedal mi: ‚Chod' k Siloe a umy sa!‘ Šiel som teda, umyl som sa a vidím.“

Pýtali sa ho: „Kde je ten človek?“

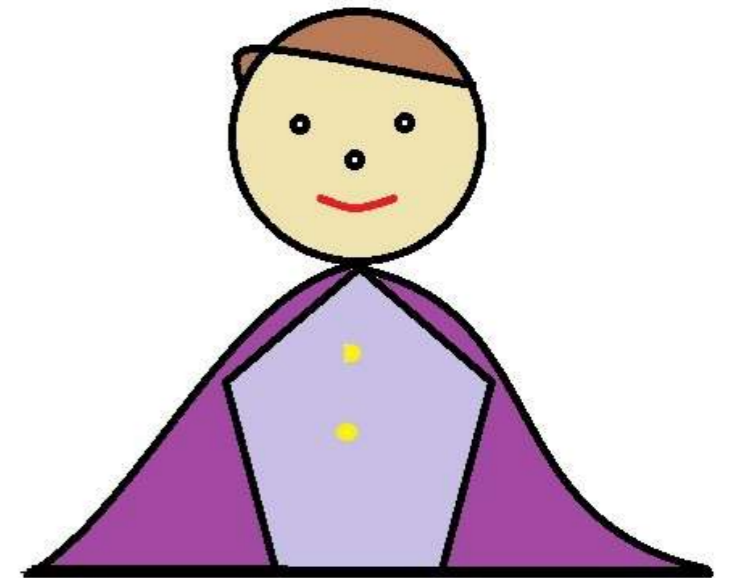
Odpovedal: „Neviem.“

Zaviedli ho, toho, čo bol predtým slepý, k farizejom. Ale v ten deň, keď Ježiš urobil blato a otvoril mu oči, bola práve sobota. Preto sa ho aj farizeji pýtali, ako to, že vidí. On im povedal: „Priložil mi na oči blato, umyl som sa a – vidím.“

Niektorí farizeji hovorili: „Ten človek nie je od Boha, lebo nezachováva sobotu.“

Iní vraveli: „Ako môže hriešny človek robiť takéto znamenia?“ A rozštiepili sa.

Znova sa teda pýtali slepého: „Čo hovoríš o ňom ty? Veď tebe otvoril oči!?“

On odpovedal: „Je prorok.“

Židia však neverili, že bol slepý a teraz vidí, kým si nezavolali jeho rodičov. Opýtali sa ich: „Je to váš syn? A hovoríte, že sa narodil slepý? Ako to, že teraz vidí?“

Rodičia odpovedali: „Vieme, že je to náš syn a že sa narodil slepý. Ale ako to, že teraz vidí, to nevieme, ani nevieme, kto mu otvoril oči. Jeho sa spýtajte. Má svoje roky, nech hovorí sám za seba.“ Jeho rodičia hovorili tak preto, že sa báli Židov. Židia sa už totiž uzniesli, že každý, kto by ho uznal za Mesiáša, má byť vylúčený zo synagógy. Preto jeho rodičia povedali: „Má svoje roky, jeho sa spýtajte.“

Znovu teda zavolali človeka, čo bol predtým slepý, a povedali mu: „Vzdaj Bohu slávu! My vieme, že ten človek je hriešnik.“

On odvetil: „Či je hriešnik, neviem. Ale jedno viem: že som bol slepý a teraz vidím.“

Spýtali sa ho teda: „Čo urobil s tebou? Ako ti otvoril oči?“

Odpovedal im: „Už som vám povedal, a nepočuli ste. Prečo to chcete počuť znova? Chcete sa aj vy stať jeho učeníkmi?“

Vynadali mu a povedali: „Ty si jeho učeník, my sme Mojžišovi učeníci. My vieme, že Mojžišovi hovoril Boh, a o tomto nevieme ani to, odkiaľ je.“

Ten človek im odpovedal: „Práve to je čudné, že vy neviete, odkiaľ je, a mne otvoril oči. Vieme, že hriešnikov Boh nevyslyší; ale vyslyší toho, kto si Boha ctí a plní jeho vôľu. Od vekov nebolo počuť, že by bol niekto otvoril oči slepému od narodenia. Keby on nebol od Boha, nemohol by nič také urobiť.“

Povedali mu: „Celý si sa v hriechoch narodil a nás poučáš?!“ A vyhнали ho von.

Ježiš sa dopyčul, že ho vyhнали, vyhľadal ho a povedal mu: „Ty veríš v Syna človeka?“

On vravel: „A kto je to, Pane, aby som v neho uveril?“

Ježiš mu povedal: „Už si ho videl – a je to ten, čo sa rozpráva s tebou.“

On povedal: „Verím, Pane,“ a klaňal sa mu.

Ježiš povedal: „Súdiť som prišiel na tento svet: aby tí, čo nevidia, videli, a tí, čo vidia, aby oslepli.“

Začuli to farizeji, čo boli pri ňom, a povedali mu: „Sme azda aj my slepí?!“

Ježiš im odpovedal: „Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech. Vy však hovoríte: ‚Vidíme.‘ A tak váš hriech ostáva.“

Zamyslenie pre dospelákov:

Ruku na srdce – koľko razy je nám niečo odporné, nechutné, nepríjemné a tak podobne? Je toho zrejme počas dňa dosť. Niekedy sa nám podarí prekonať sa a splniť si napriek všetkému svoju povinnosť.

Tak tomu bolo i so spomínaným slepcom. Predstavte si – ste vskutku úplne nevidiaci, keď tu jedného dňa okolo Vás ide muž so skupinou ľudí. Príde za Vami a Vy sa naňho s dôverou obrátite o pomoc. No on napriek všetkým Vaším možným očakávaniam len napľuje na zem, urobí blato a to Vám natrie na oči. Aké nechutné! A keby len to – on Vás posielal takých zamazaných umyť sa do špeciálneho rybníka. Vari je tam lepšia voda ako u Vás doma v umývadle? Keby takto uvažoval náš slepec a nechal sa zlákať slovami svojej mysle, asi by nikdy nevidel. No on bol úprimný a z hĺbky svojho srdca veril, že Ježiš ho naozaj uzdraví. Nie, že ho môže uzdraviť, ale on ho naozaj uzdraví. A tak poslúchol. Šiel poslušne ako dieťa, umyl sa a videl. A nehanbil sa za to. Všetkým povedal, kto ho uzdravil. Prežíval zaiste ťažké chvíle, keď ho obviňovali zo lži a pretvácky. No on už pravdu poznal. Vedel, že bol slepý a vidí. Na základe svojej skúsenosti uveril v Syna človeka.

Ježiš nám priniesol Božie Slovo. To Slovo je Slovom lásky, pravdy a svetla. To Slovo nás učí o pravom živote. To Slovo je naším Svetlom, ktoré nám svieti i v tme. V tme je človek ako slepý. Rukami hmatá vôkol seba, aby si neublížil a našiel cestu. Často zakopne, ak aj nespadne. Našou tmou je tma nášho srdca a hriech v ňom. Do svojich srdc púšťame Satana a on zatemňuje náš duchovný zrak. Ale existuje cesta z tejto biedy. Je ňou spomínané Svetlo Božej lásky – spomínané Božie Slovo.

Nemusíme žiť ako slepci. Na svet prišiel Liečiteľ. Poďme k Nemu s dôverou a hoci je pre nás niekedy ťažké prijať Jeho pokyny, keď veríme, že nás uzdraví, nebojme sa prijať od Neho pomoc. Svet je taký krásny – Boh pre nás stvoril voňavé kvety, žiarivé hviezdy, milujúce rodiny a celý svet. To všetko nám chce dať. To všetko máme vidieť a tešiť sa z toho.

Aby sme mohli v Jeho kráľovstve lásky plnohodnotne žiť, je načase opustiť svet noci a zobudiť sa do nového rána. Prijať Božiu lásku a dávať ju ďalej. Prijať Svetlo Božieho Slova, žiť ho a dávať ho ďalej... Je načase spolu s Ním vytvoriť svet Božej kultúry!

Zamyslenie pre deti:

Však máte radi blato? Dá sa z neho vyformovať veľa vecí – mestá, hrady, koláče... Mokrú hlinu sa dá ľahko tvarovať do akéhokoľvek tvaru. Existuje aj liečivé blato. Chorí si ho natierajú na svoje telá a to ich potom hreje a lieči. Ježiš raz na svojej ceste stretol slepého človeka, ktorého uzdravil práve blatom zo svojich slín. Slepý ale začal vidieť až potom, čo uveril, že Ježiš ho uzdraví a urobil presne to, čo Ježiš povedal, aby urobil.

Aj vy teda choďte a verte, že keď budete poslúchať Nebeského Rodiča, nikdy nebudete na konci so silami. Vždy vám bude svietiť vo vašich životoch Svetlo Božej lásky a to vás ochráni.